

Arrest

nr. 340 576 van 5 februari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
Wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE SCHUTTER
Brusselsesteenweg 54
2800 MECHELEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, op 2 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 december 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, in aanwezigheid van zijn voogd, en advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat B. DE SCHUTTER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 26 augustus 2024, dient op 27 augustus 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 28 november 2024 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 28 januari 2025.

1.3. Op 28 februari 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 4 maart 2025 en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen ben je een staatsburger van Afghanistan. Je bent Pashtoun van etnie en soennitisch moslim. Je woonde met jouw familie, namelijk je ouders, je broers [U.] (CGVS [...]), [Z.], [I.] en [E.], de echtgenote van [U.] [A.] (CGVS [...]) en hun zoon [M.W.] samen in het dorp Mia Khan Kas, district Qarghayi in de provincie Laghman. Jouw zus [S.] is getrouwd en woont in Kabul.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming voer je de volgende feiten aan.

Jouw vader en broer werkten samen in de winkel van jouw familie. Ook jouw oom [R.] woonde in de buurt van het dorp. Aan de ingang van het dorp was er een controlepost van de overheid, waar geregeld gevechten plaatsvonden. De overheid had controle over het dorp, maar 's nachts kwamen er taliban naar jullie huis toe en werden jullie gedwongen om ze maaltijden en onderdak te geven in jullie gastenverblijf. Jullie mochten dit niet weigeren, en waren gewaarschuwd dat als er iets gebeurde na hun vertrek zij jullie familie zouden verdenken van verklikking.

Ongeveer een maand voor de machtsovername door de taliban (dd. 15/08/2021) kwamen de taliban 's nachts naar het huis van jouw familie. Nadat ze vertrokken vond er een vuurgevecht plaats tussen de taliban en de overheid bij een berg, ongeveer een halfuur wandelen van jullie huis. Je vermoedt dat iemand de taliban verklikt heeft aan de overheid.

De volgende dag ging jouw broer [U.] naar de stad om inkopen te doen voor de winkel. Die dag kwamen mensen van de overheid naar jullie huis. Iemand had ze gezegd dat de taliban bij jullie waren gekomen, daarom hadden ze een hinderlaag georganiseerd en bij het vuurgevecht waren soldaten om het leven gekomen. Ze wilden dat jouw broer [U.] zich bij hen kwam melden, als hij niet kwam zouden ze iedereen meenemen of doden. Jouw broer werd gewaarschuwd en bleef in de stad.

Die nacht kwamen de taliban naar jullie huis. Zij waren ook op zoek naar jouw broer [U.]. Ook zij bedreigden jouw familie dat als hij zich niet bij hen zou melden, ze iedereen zouden doden.

De tweede ochtend kwam de overheid opnieuw naar jouw huis. Ze waren opnieuw op zoek naar [U.].

De tweede nacht kwamen de taliban opnieuw naar jouw huis om jouw broer te zoeken. Omdat hij niet thuis was namen ze jouw vader mee. Diezelfde nacht staken ze ook jullie winkel in brand.

De hieropvolgende ochtend vertrokken jouw broers [Z.], [I.] en [E.] naar de moskee. Toen ze terugkwamen zagen ze een zak voor de deur staan, die ze mee naar binnen namen. Toen jullie de zak opendeden bleek daar het lichaam van jouw vader in te zitten, die door de taliban in stukken gesneden was. Toen jouw moeder dit zag kreeg ze een hartaanval en overleed ze.

Jouw broers, schoonzus, jouw neefje en jijzelf gingen naar het huis van jouw oom [R.]. Daar hebben jullie je vijf tot zes maanden verstoppt. Jouw oom heeft dan jullie reis naar België geregeld.

Jullie vertrokken eind 2021 uit Afghanistan richting Iran. Daar verbleven jullie tweeëneenhalf jaar bij een smokkelaar in de buurt van Teheran terwijl jullie probeerden de grens over te steken. Toen jullie vervolgens de grens met Turkije overstaken werden er kogels afgevuurd en raakte je jouw broers en schoonzus kwijt. Je bleef een maand in Turkije en werd dan door een smokkelaar via Griekenland en Italië naar Frankrijk gebracht. Daar was je drie-en-een-halve maand terwijl je rondvroeg naar je familie. Uiteindelijk kwam je erachter dat jouw broer [U.] en zijn gezin in België waren en ben jij ook hierheen gekomen.

[U.], [A.] en hun zoon kwamen op 6 juni 2024 aan in België. Aan het gezin werd na onderzoek op dossier de vluchtelingenstatus toegekend op 29 juli 2024.

Jij kwam in België aan op 26 augustus 2024 en diende op 27 augustus een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van jouw verzoek leg je volgende documenten voor.

Een kopie van jouw e-taskara, kopieën van de e-taskara's van jouw broer en zijn gezin, twee oproepingsbrieven van de taliban (dd. 15-07-2021 en 25-09-2021), een brief van de dorpsoudsten ter bevestiging van jouw problemen en een brief van jouw OKAN lerares.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, **bijzondere procedurele noden** kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Er kan geen geloof gehecht worden aan jouw asielrelaas op basis van onderstaande redenen:

1) Dat jouw familie geïncrimineerd wordt door de taliban is niet geloofwaardig.

- *Het is niet aannemelijk dat zowel de overheid als de taliban per se op zoek gingen naar jouw broer, [U.]. Het probleem van de overheid was immers dat de taliban bij jullie thuis waren gekomen, het probleem van de taliban dat jouw familie ze zou hebben verklikt (CGVS p.16-17). Dat ze daarvoor, schijnbaar zonder enige aanwijzing, specifiek jouw broer [U.] aanwijzen, en niet jouw vader of één van jouw andere broers, is niet geloofwaardig.*
- *Dat de taliban na dit incident jouw familie zouden aanwijzen als verklikkers is niet geloofwaardig. Volgens jouw verklaringen was er aan de rand van het dorp een controlepost waar regelmatig gevochten werd (CGVS p.11). Ook in de bergen 30 minuten wandelen van jullie huis, waar de bewuste hinderlaag plaatsvond, werd regelmatig gevochten (CGVS p.20). De taliban kwamen regelmatig ("elke nacht") naar jullie huis voor onderdak en voedsel (CGVS p.5; p.10; p.16). Het is dan ook niet geloofwaardig dat ze deze keer ineens overtuigd zouden zijn dat jullie ze verklikt hadden. Zeker aangezien de overheid het óók op jouw familie had gemunt.*
- *Dat de overheid en de taliban allebei twee dagen en nachten achter elkaar naar jouw familie komen om jullie te bedreigen is niet geloofwaardig. Zeker als de taliban al genoeg overtuigd is dat jouw familie ze verklikt had dat ze jouw vader zouden vermoorden, is het niet waarschijnlijk dat zij het risico nemen om nog 's nachts naar jullie huis te komen wanneer troepen van de overheid daar ook over de vloer komen. Dat na de dood van jouw vader de overheid jullie huis overdag omsingelen op zoek naar jullie en de taliban nog altijd 's nachts langskomen is niet geloofwaardig (CGVS p.22-23).*
- *Dat jouw broers de ochtend nadat jouw vader is meegenomen door taliban naar de moskee gaan om te bidden is opmerkelijk (CGVS p.22).*
- *Dat jouw familie niet probeerde te bemiddelen, via de dorpsoudsten, omdat jullie vast zaten tussen de overheid en de taliban is ook niet geloofwaardig (CGVS p.22). Dat jij bij dit alles niet betrokken werd op dat moment is te begrijpen vanwege jouw jonge leeftijd, maar dat niemand jou in de jaren die erop volgden zou hebben verteld over de gebeurtenissen van die dagen is niet aannemelijk.*
- *Dat jullie vijf á zes maanden bij jouw oom ondergedoken leefden zonder dat jullie daar gevonden werden door de overheid ofwel de taliban is niet geloofwaardig (CGVS p.23). Hij leefde immers in de buurt van het dorp en heeft de talibaanse dreigbrieven en een brief van de dorpsoudsten waarin zij jullie problemen bespreken aan jullie kunnen bezorgen (CGVS p.26). Het is dus niet aannemelijk dat men, indien zij werkelijk naar jullie op zoek zouden zijn en zelfs jullie huis omsingelen, niet bij hem thuis zouden langsgaan.*
- *De dreigbrieven die je voorlegt ondersteunen jouw asielrelaas niet. Je zegt dat jullie beide dreigbrieven pas kregen nadat jouw vader was meegenomen door de taliban (CGVS p.25). In de eerste brief, gedateerd 15 juli 2021, wordt jouw broer [U.] opgeroepen zich te melden. In de tweede brief, gedateerd 25 september 2021, wordt [U.] nogmaals opgeroepen zich te melden. Hij krijgt hiervoor tot 5 november de tijd, anders zal er serieuze actie ondernomen worden tegen hem en zijn familie. Het is niet geloofwaardig dat de taliban, twee maanden nadat ze jouw vader hebben gedood en jullie winkel in brand gestoken, deze brief zouden sturen.*

Je kunt hiervoor zelf geen uitleg geven (CGVS p.25). Dat je de brieven zelf niet kunt lezen en jouw broer je niet wilde vertellen wat erin stond is geen voldoende verklaring.

- De brief van de dorpsoudsten kan jouw problemen niet bevestigen. 1) De brief is opgevraagd, waardoor het niet gezien kan worden als bewijs van de feiten die erin beschreven worden. 2) De brief is geadresseerd aan de veiligheidscommandant van het district Qarghayee. Waaronder de dorpsoudsten een brief aan de commandant zouden moeten sturen over jouw broer waarin ze stellen dat "alles wat hij zegt de waarheid is" en jouw broer het land heeft moeten verlaten is onduidelijk. Hij heeft immers geen verklaringen afgelegd aan de Afghaanse veiligheidsdiensten. 3) De inhoud van de brief komt niet overeen met jouw relaas. Er wordt enkel in vermeld dat jouw broer werd bedreigd door de taliban en dat hij een winkel uitbaatte. Over de moord op jouw vader of het verbranden van de winkel wordt niet gesproken.*

2) Dat jij geen netwerk meer hebt in Afghanistan is niet aannemelijk.

- Aangezien er geen geloof gehecht wordt aan de vervolging van jouw gezin door de taliban, kan er ook niet aangenomen worden dat jouw ouders inderdaad overleden zijn. Dit zou immers een direct gevolg zijn van die vervolging.*

- Dat je geen contact meer hebt met jouw zus in Kabul is niet geloofwaardig. Je was nog in contact met jouw zus toen zij al in Kabul woonde en jijzelf in het dorp bij je ouders (CGVS p.6). Dat je nu ineens totaal geen contact meer hebt met haar en haar echtgenoot is niet aannemelijk.*

- Dat je ook geen enkel contact meer hebt met je oom [R.] is niet geloofwaardig (CGVS p.6). Hij heeft jullie reis georganiseerd en betaald, onder meer toen jullie tweeëneenhalf jaar in Iran verbleven (CGVS p.26). Dat je vervolgens geen contactgegevens van hem hebt is niet aannemelijk. Hij stond immers in contact met de smokkelaars.*

- Wat betreft jouw broers, die je kwijtraakte aan de grens met Turkije, is het niet geloofwaardig dat je 1) niets met hen had afgesproken om elkaar weer terug te vinden in het geval dat jullie elkaar kwijtraakten, 2) nooit met je schoonzus sprak over hen, terwijl je hen samen kwijtraakte en jouw schoonzus nu in België woont en 3) ook van de smokkelaars geen informatie kon krijgen over jouw broers (CGVS p.13-14).*

- Dat je van jouw broer [U.] geen nieuws krijgt over jouw familie in Afghanistan, en zelfs niet weet of hij contact met ze heeft is niet geloofwaardig (CGVS p.6; CGVS p.26). Het valt immers te verwachten dat jullie dit soort dingen met elkaar bespreken, en dat je broer in ieder geval contact zou hebben met jouw oom [R.] en/ of de smokkelaars die meer informatie zouden kunnen hebben over de verblijfplaatsen van jouw andere broers.*

3) Dat je tweeëneenhalf jaar in Iran hebt verbleven is niet geloofwaardig.

- Jouw verklaringen zijn heel beperkt. Dat je zelfs niet weet in welke buurt van Teheran jullie verbleven is niet aannemelijk. Jouw broers zouden soms wel het onderduikadres verlaten hebben om boodschappen te doen, en jullie deden regelmatig pogingen om de grens over te steken (CGVS p.12-13). Het valt dus te verwachten dat je na tweeëneenhalf jaar iets weet over de directe omgeving waarin je je bevindt.*

- Teheran is ca. 900 km verwijderd van de grens met Turkije. Indien jullie inderdaad tweeëneenhalf jaar enkel daar waren om te proberen de grens over te steken en verder niets deden, valt te verwachten dat jullie daarvoor een uitvalsbasis dicht bij die grens zouden gebruiken.*

4) Een aantal zaken raken aan jouw algehele geloofwaardigheid, waardoor jouw verklaringen niet zonder meer aangenomen kunnen worden.

- Bij binnenkomst in België verklaarde jij dat de kopie die je had van jouw taskara vervalst was, dat jouw werkelijke geboortedatum 5 mei 2005 was en dat jij dus niet minderjarig was. Ook zou je afkomstig zijn van de provincie Nangarhar ("Registratie VIB" dd. 27-08-2024). Op 3 september corrigeerde je jouw verklaringen, en verklaarde je dat de datum op jouw taskara wel juist was, dat je minderjarig was en afkomstig van Mia Khan Kas in de provincie Laghman ("verklaring DVZ" dd. 03-09-2024).*

In de leeftijdtest (dd. 24-09-2024) werd jouw leeftijd geschat op zeventien jaar met een standaarddeviatie van anderhalf jaar. Toch is het opmerkelijk dat je bij binnenkomst andere verklaringen aflegde over jouw leeftijd en herkomst. Toen je hiernaar gevraagd werd tijdens het persoonlijk onderhoud gaf je hiervoor geen uitleg, maar hield je enkel vol dat je nooit gezegd zou hebben dat jouw taskara vals zou zijn of dat je in Nangarhar geboren was (CGVS p.24).

- Ook in Frankrijk sta je geregistreerd met de geboortedatum 5 mei 2005 (antwoord Dublin cel Frankrijk ref.123057-D8 dd. 16-09-2024). Dat er geen tolk aanwezig was tijdens jouw registratie door de Franse asiendiensten is niet geloofwaardig (CGVS p.15; CGVS p.24-25), en zou niet verklaren dat daar de verkeerde leeftijd geregistreerd werd. De documenten die je aanlevert om jouw identiteit te staven, namelijk de kopie van jouw e-taskara, draagt immers de geboortedatum 5 juni 2009. Zonder jouw eigen uitleg is dat logischerwijs de datum die zij zouden hebben overgenomen.

- Op de kopie van jouw taskara valt op dat de cijfers “6” en “9”, alsook de Afghaanse “8” en “3” op de voorzijde een ander formaat hebben dan de andere cijfers op de taskara. Dit wijst erop dat deze cijfers bewerkt zijn, en dat jouw geboortedatum op de taskara dus aangepast is. De originele taskara leg je niet voor. Zoals hierboven besproken gaf je zelf bij inschrijving op 27 augustus 2024 ook toe dat het een vervalste kopie betrof en gaf je op dat moment alsook in Frankrijk een andere geboortedatum op (namelijk 5 mei 2005). Tijdens het persoonlijk onderhoud werd je hiernaar gevraagd, en hield je eraan vast dat je dit nooit gezegd hebt, dat de kopie authentiek is en dat de inconsistenties in de cijfers misschien een fout zijn van de opsteller (CGVS p.24). Deze verklaring is niet geloofwaardig.

5) Aan jouw broer [U.] en zijn gezin werd al eerder de vluchtelingenstatus toegekend. Elk verzoek op internationale bescherming wordt echter op zijn eigen merites en op individuele wijze beoordeeld, na een onderzoek naar de situatie van die verzoeker. Dat aan jouw broer en zijn gezin de vluchtelingenstatus werd toegekend kan dus niet zonder meer gezien worden als een bevestiging van de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas, welke jij ook grotendeels volgt.

De door jou voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande appreciatie te wijzigen.

Documenten hebben immers slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is.

Jouw e-taskara betreft slechts een kopie, waarvan de authenticiteit niet na te gaan is. Bovendien zijn er, zoals hierboven al besproken, aanwijzingen dat de kopie bewerkt is.

De e-taskara's van jouw broer en zijn gezin zijn loutere aanwijzingen van hun identiteit, wat hier niet wordt betwist. De dreigbrieven van de taliban en de brief van de dorpsoudsten werden hierboven besproken.

De brief van jouw OKAN lerares, waarin ze zegt dat jij een positieve en gemotiveerde leerling bent en al goede vooruitgang maakt, heeft geen betrekking tot enige concrete vrees ten aanzien van jouw land van herkomst.

Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie de **COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude** van 13 september 2024 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20240913.pdf) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse ‘officiële’ documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door jou aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig **artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de **EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsovername het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024.

In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjjiitische Hazara's. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjiiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel beperkter dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

ACLEED registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig **artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. Het aandeel Afghanen met een acute voedselonzeekerheid daalde in 2023 van 40 naar 29%. UNOCHA geeft aan dat in 2024 bijna 24 miljoen Afghanen humanitaire hulp nodig hebben. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie.

*Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM,*

zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari, de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de **EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid

ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afgaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021 en kende 2023 een stagnatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Bovendien moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de **COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban** van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_2_0231214.pdf, de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024> en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) kan verder **niet** worden afgeleid dat het **loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.**

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afgaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afgaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afgaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds

uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan en ook in 2024 bleef het aantal gedwongen repatriëringen zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

*Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van **de perceptie verwesterd te zijn**. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.*

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Er bestaan twijfels bij jouw verklaarde reisweg (met name het verblijf van tweeënehalf jaar in Iran) en jouw geboortedatum (vanwege de tegenstrijdige verklaringen en authenticiteitsproblemen van jouw e-taskara), waardoor jouw werkelijke leeftijd bij vertrek niet met zekerheid kan worden vastgesteld. Op basis van jouw verklaringen blijkt wel dat je minstens tot 12-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Je stelt dat je tijdens de periode dat je in Afghanistan leefde naar school ging en religieuze lessen volgde in de madrassa.

Bovendien blijkt je afkomstig te zijn uit de provincie Laghman, waar reeds sinds vele jaren sprake is van een grote talibanaanwezigheid, zoals ook blijkt uit jouw verklaringen waar je het hebt over regelmatige gevechten tussen de overheid en de taliban, en zelfs taliban die op regelmatige basis jullie huis bezochten en er onderdak vroegen. Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden jou volledig onbekend zijn.

Bijgevolg dient besloten te worden dat je door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij jouw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat je, na een verblijf van ongeveer een halfjaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Je hebt ook nog een netwerk in uw regio van herkomst dat je kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij je desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige

Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban. Zoals hierboven al besproken kan niet worden aangenomen dat jouw ouders overleden zijn, en is het niet geloofwaardig dat je alle contact met jouw zus en oom verloren zou zijn.

Je haalt aan dat je in België naar een OKAN school gaat en cricket speelt met andere Afghaanse jongens in het opvangcentrum. Verder bezoek je jouw broer [U.] en maken jullie soms wandelingen samen.

Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.

Ook op jouw sociale media profiel ([...]) staat geen inhoud waarvan we redelijkerwijs kunnen aannemen dat die voor jou een risico zou kunnen opleveren bij terugkeer naar Afghanistan.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoeker betoogt dat de commissaris-generaal de lat te hoog legt en informatie verlangt waarvan hij niet redelijkerwijze op de hoogte kan zijn. Hij bevestigt zijn relaas en alles wat hij verklaard heeft. Hij benadrukt dat de geloofwaardigheidsanalyse bij minderjarigen op een mildere manier moet gebeuren. Hoewel er sprake was van een voogd en een gespecialiseerde *protection officer* blijkt volgens hem niet dat er op een aangepaste manier overgegaan werd tot de analyse van zijn verklaringen. Hij verwijt de commissaris-generaal geen rekening gehouden te hebben met feit dat hij geen adequaat onderwijs doorlopen heeft, waardoor hij een verhoogd risico loopt bij terugkeer.

Waar in de beslissing wordt geargumenteed dat zijn familie geen doelwit uitmaakte van de taliban, wenst hij te benadrukken dat zijn broer U. wel degelijk de vluchtelingenstatus verkregen heeft.

Hij wijst opnieuw naar zijn jonge leeftijd en meent dat het onrealistisch is om van hem details te verwachten, nu dit onmogelijk is daar hij slechts twaalf jaar was tijdens de machtsovername.

Verzoeker beroept zich op het voordeel van de twijfel. De tegenstrijdigheden hebben volgens hem betrekking op de randaspecten van zijn vluchtrelaas, waarvan hij stelt dat het geheel compatibel is met de algemeen gekende situatie over Afghanistan.

Hij benadrukt dat een kind, dat geweld bijgewoond heeft ten aanzien van een ouder, een gegronde vrees voor vervolging kan hebben, ook al waren de daden niet naar zichzelf gericht.

Verzoeker verwijst vervolgens naar de twee oproepingsbrieven van de taliban, waaruit volgens hem duidelijk blijkt dat hij gevaar loopt. In dit verband stipt hij aan dat uit het rapport van eind 2024 van de EUAA blijkt dat de taliban familieleden van mensen die kritiek hebben op het huidige regime arresteren en opsluiten. Hij meent onder dat profiel te vallen aangezien de taliban zijn familie beschouwen als protesteerdere aangezien zij de talibanleden zouden verklikt hebben bij de overheid. Hij besluit dat omwille van de vervolging van zijn familie, het thuis dat in brand gestoken werd en de moord op zijn vader, een objectief risico op vervolging bestaat in geval van terugkeer naar Afghanistan.

Vervolgens gaat verzoeker in op het gebrek aan netwerk in Afghanistan omdat zijn ouders overleden zijn en zijn broers Afghanistan verlaten hebben. Hij stelt dat hij 2,5 jaar in Iran gewoond heeft in een belangrijke periode in zijn groeifase. Bij terugkeer zou hij moeilijkheden ervaren wegens zijn minderjarigheid, gebrek aan geschooldheid en gebrek aan contacten.

Verder gaat verzoeker in op zijn vrees omwille van gepercipieerde verwestering. Hij betoogt dat hij het risico loopt om door de taliban te worden bedreigd, gemarteld, afgeperst, ontvoerd of vermoord omdat hij westerse waarden geïnternaliseerd heeft of als spion zal worden aanzien. Toegepast op zijn situatie voert hij aan dat hij op zeer jonge leeftijd Afghanistan verlaten heeft, namelijk toen hij twaalf jaar oud was. Hoewel hij erkent dat zijn verblijf in België nog van recente duur is, meent hij dat hij niet meer vertrouwd is met de in Afghanistan geldende cultuur en hij zeer beïnvloedbaar is door onze westerse normen en waarden.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/4 en 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker betoogt dat hij en zijn familie door de taliban beschouwd worden als verraders van het regime, waardoor zij bij terugkeer het risico lopen om te worden aangehouden en opgesloten. Hij herhaalt dat hij reeds twee oproepingsbrieven heeft ontvangen die het nakende gevaar bevestigen. Hij kaart verder aan dat er sprake is van mensonwaardige leefomstandigheden in Afghanistan. Volgens hem dient niet aangetoond te worden dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling aangezien die maatstaf verder gaat dan wat het EHRM in de zaak Sufi en Elmi heeft vooropgesteld. Hij stelt bij terugkeer terecht te komen in een situatie van extreme armoede die gekenmerkt wordt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting.

3. Nieuwe stukken

3.1. Op 13 januari 2026 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarbij zij volgend nieuw stuk voegt:

- Antwoord van de Franse autoriteiten d.d. 19 maart 2025.

Zij refereert ook aan de volgende nieuwe stukken waarvan zij telkens de weblink vermeldt:

- EUAA *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 4 november 2022;
- EUAA *Afghanistan Security Situation* van augustus 2022;
- EASO *Afghanistan Country Focus* van januari 2022;
- EUAA *Afghanistan - Country Focus* van december 2023;
- EUAA *Country Guidance: Afghanistan* van mei 2024;
- EUAA *Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city* van augustus 2022;
- EASO *Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City* van augustus 2020;
- EUAA *Afghanistan Targeting of individuals* van augustus 2022;
- UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan* van juni 2023;
- COI *Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban* van 14 december 2023;
- EUAA *COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024;
- EUAA *Afghanistan – Country Focus* van november 2024;
- SEM, *Focus Afghanistan – Return from abroad*, februari 2025.

3.2. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet waarin hij refereert aan de volgende nieuwe stukken waarvan hij telkens de weblink vermeldt:

- UNAMA, Human Rights Situation in Afghanistan: January–March 2025 Update, 20 maart 2025;
- UNAMA, Human Rights Situation in Afghanistan: April–June 2025 Update, 23 juni 2025;
- UNAMA/OHCHR, Persbericht Afghanistan: UN report documents human rights violations of forced returnees, 24 juli 2025;
- UNAMA, The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security, 5 september 2025;
- Ambtsbericht Canada, Notes des comités parlementaires : L'Afghanistan aujourd'hui : contexte politique, économique, humanitaire et sécuritaire, 27 februari 2025;
- Human Rights Watch, World Report 2025: Afghanistan;
- Statbel, 36% van de Belgische bevolking heeft een buitenlandse achtergrond, 12 juni 2025;
- Myria, Migratie in cijfers en in rechten 2025 jaarverslag, 27 juni 2025;
- CEDOCA, COI Focus Afghanistan – Kindhuwelijken, 27 juni 2025;
- SEM, Focus Afghanistan – Return from abroad, februari 2025;
- The New York Times, At Least 10 Dead and Hundreds Injured After Strong Quake Hits Afghanistan, 2–3 november 2025.

Hij voegt ook volgende nieuwe stukken toe:

- Schoolattest;
- Brief leerkracht;
- ID-kaart broer;
- Gezinsamenstelling;
- Asty Moulin certificaatschool 2025-2026;
- Brief mevrouw S.C. (DASPA);
- J.F.: brief leerkracht.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid

van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling van het verzoek om internationale bescherming

4.3.1. Verzoeker vreest enerzijds de taliban omdat zij hem en zijn gezin ervan beschuldigden hen verklikt te hebben en anderzijds de Afghaanse overheid omdat zij hem en zijn gezin ervan beschuldigden met de taliban samen te werken (NPO, p. 16-17).

4.3.2. Middels de bestreden beslissing weigert de commissaris-generaal verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen en oordeelt zij dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt. De commissaris-generaal baseert zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- i) Het is niet geloofwaardig dat verzoekers familie gevisieerd wordt door de taliban, daar het niet aannemelijk is dat (a) de taliban, schijnbaar zonder enige aanwijzing, specifiek zijn broer U. aanwijzen, en niet zijn vader of één van zijn andere broers; (b) de taliban zijn familie na het incident zouden aanwijzen als verklikkers, gezien zij regelmatig in gevechten terecht kwamen; (c) de taliban en de overheid allebei twee dagen en nachten achter elkaar naar zijn familie komen om hen te bedreigen; (d) zijn broers naar de moskee gaan om te bidden de ochtend nadat zijn vader werd meegenomen door de taliban; (e) zijn familie niet probeerde te bemiddelen via de dorpsoudsten; (f) zij vijf à zes maanden ondergedoken bij zijn oom leefden zonder dat zij daar gevonden werden door de overheid of de taliban;
- ii) De door verzoeker neergelegde documenten kunnen zijn asielrelaas niet ondersteunen gezien (a) het niet aannemelijk is dat de taliban, twee maanden nadat zij zijn vader gedood hadden en hun winkel in brand gestoken hadden, dreigbrieven zouden sturen waarin U. wordt opgeroepen om zich te melden omdat er anders actie zou ondernomen worden tegen zijn familie; (b) de brief van de dorpsoudsten opgevraagd is, waardoor het niet gezien kan worden als bewijs van de feiten die erin beschreven worden; het onduidelijk is waarom de brief geadresseerd is aan de veiligheidscommandant van het district Qarghayee; de inhoud van de brief niet overeenkomt met zijn relaas, nu er geen melding gemaakt wordt van de moord op zijn vader of het verbranden van de winkel;
- iii) Het is niet aannemelijk dat verzoeker geen netwerk meer heeft in Afghanistan;
- iv) Het is niet geloofwaardig dat verzoeker tweeënhalfjaar in Iran verbleven heeft daar (a) zijn verklaringen hieromtrent zeer beperkt zijn en (b) er redelijkerwijze verwacht kan worden dat zij een uitvalsbasis dicht bij de grens met Turkije zouden kiezen;
- v) Een aantal zaken raken aan verzoekers algehele geloofwaardigheid, waardoor zijn verklaringen niet zonder meer kunnen aangenomen worden, nu (a) hij bij zijn binnenkomst in België verklaarde dat de kopie van zijn taskara vervalst was, dat zijn werkelijke geboortedatum 5 mei 2005 was en dat hij aldus niet minderjarig was, alsook dat hij afkomstig zou zijn uit de provincie Nangarhar, terwijl hij deze verklaringen enkele dagen later corrigeerde en stelde dat de datum op zijn taskara wel correct was, dat hij minderjarig was en afkomstig was uit Mia Khan Kas in de provincie Laghman; (b) hij ook in Frankrijk geregistreerd staat met de geboortedatum 5 mei 2005, hetgeen niet geloofwaardig kan worden toegeschreven aan het ontbreken van een tolk, temeer nu de door hem voorgelegde e-taskara de geboortedatum 5 juni 2009 vermeldt; (c) op de kopie van verzoekers taskara opvalt dat bepaalde cijfers in een ander formaat zijn weergegeven, wat erop wijst dat deze cijfers bewerkt werden en dat de geboortedatum aangepast is, maar hij volhardt in de stelling dat de kopie authentiek zou zijn;
- vi) Dat aan verzoekers broer en zijn gezin de vluchtelingenstatus werd toegekend, kan niet zonder meer gezien worden als een bevestiging van de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas, dat verzoeker grotendeels volgt;
- vii) De door verzoeker neergelegde documenten vermogen niet bovenstaande appreciatie te wijzigen, gezien (a) documenten slechts bewijswaarde hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat

in casu niet het geval is; (b) zijn e-taskara slechts een kopie betreft waarvan de authenticiteit niet na te gaan is, te meer nu er aanwijzingen zijn dat deze kopie bewerkt is; (c) de e-taskara's van zijn broer en zijn gezin louter aanwijzingen vormen van hun identiteit, die niet betwist wordt; (d) de brief van de OKAN-lerares geen betrekking heeft op enige concrete vrees ten aanzien van Afghanistan;

viii) Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat hij een specifiek profiel heeft waardoor hij het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban hem niet zullen viseren bij een terugkeer en daarnaast volstaat het niet om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden.

4.3.3. De commissaris-generaal legt op 16 januari 2026 een aanvullende nota neer waarbij informatie gevoegd wordt van 19 maart 2025, dit is bijna één jaar geleden. Het betreft een antwoord op een vraag gericht aan Cedoca van 27 januari 2025 teneinde verzoekers dossier uit Frankrijk te bekomen aangezien blijkt dat hij er een verzoek om internationale bescherming had ingediend. Die vraag werd aldus gericht vooraleer de bestreden beslissing genomen werd, maar in de bestreden beslissing wordt geen melding gemaakt van een ingediend beschermingsverzoek in Frankrijk.

Het getuigt niet van de nodige zorgvuldigheid om informatie, die de commissaris-generaal reeds bekend was op 19 maart 2025, aan de Raad te bezorgen twee dagen voor de zitting. De commissaris-generaal is bovendien niet ter terechtzitting verschenen, waardoor zij hierover niet bevraagd kon worden.

Uit een lezing van het Franse dossier blijkt bovendien dat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend omwille van zijn bijzondere kwetsbaarheid rekening houdend met zijn jonge leeftijd, zijn vertrek uit Afghanistan sedert twee jaren en zijn familiaal isolement in zijn herkomstland. Waar Frankrijk heeft beslist internationale bescherming te verlenen, is de commissaris-generaal, in het kader van de beginselen van wederzijds vertrouwen en loyale samenwerking, er dan ook toe gehouden overeenkomstig de richtlijnen 2011/95 en 2013/32 het onderhavige beschermingsverzoek opnieuw individueel, volledig en naar de actuele stand van zaken te onderzoeken en hierbij ten volle rekening te houden met de beslissing van de Franse overheden en met de elementen die deze beslissing ondersteunen (HvJ, C-753/22, pt. 76). Het komt de commissaris-generaal toe de informatie die zij bijna een jaar geleden verkregen heeft van de Franse autoriteiten aan een gedegen onderzoek te onderwerpen en mee te nemen in de beoordeling van verzoekers beschermingsverzoek. Dit geldt des te meer nu het Franse asiëldossier verklaringen over kernelementen van verzoekers relaas bevat die verschillen van zijn verklaringen afgelegd in België, waaronder zijn leeftijd, het moment van zijn vertrek uit Afghanistan, zijn problemen en die van zijn gezin met de taliban en de situatie van zijn broer U. (aanvullende nota 13.01.26, *entretien* 02.07.24). Uit niets blijkt overigens dat verzoeker hiermee geconfronteerd werd. In de huidige stand van zaken ontbreekt dan ook een globale en zorgvuldige beoordeling van de individuele omstandigheden van verzoeker.

4.3.4. Uit de bestreden beslissing en het verzoekschrift blijkt voorts dat de commissaris-generaal verzoekers broer U. en diens gezin heeft erkend als vluchteling. Verzoekers vluchtrelaas is onlosmakelijk verbonden met dat van zijn broer, in die zin dat de door verzoeker aangehaalde feiten zich hebben afgespeeld binnen dezelfde familiale en feitelijke context en betrekking hebben op dezelfde gebeurtenissen in zijn dorp van herkomst.

Hoewel de toekenning van de vluchtelingenstatus aan een familielid niet noodzakelijk tot gevolg heeft dat ook aan de familieleden een internationale beschermingsstatus moet worden verleend, trad het Hof van Justitie in het arrest N. R. K. Ahmedbekova, en R. E. O. Ahmedbekov de advocaat-generaal bij in zijn stelling dat de individuele beoordeling niet verhindert dat *“wel rekening moet worden gehouden met de bedreigingen waaraan een gezinslid van een verzoeker is blootgesteld, teneinde te bepalen of deze verzoeker wegens zijn familieband met die bedreigde persoon, zelf wordt bedreigd met vervolging of ernstige schade”* (HvJ 4 oktober 2018, N. R. K. Ahmedbekova, en R. E. O. Ahmedbekov, nr. C652/16, punten 50-51). Het Hof verwijst in dit verband meer specifiek naar overweging 36 van de Kwalificatierichtlijn: *“Gezinsleden zijn louter door hun verwantschap met de vluchteling normaal gezien op zodanige wijze kwetsbaar voor daden van vervolging dat zulks een grond voor de toekenning van de status van vluchteling zou kunnen vormen”*.

In deze wordt vastgesteld dat de Raad geen kennis heeft van de grondslag, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, van de erkenningsbeslissing in hoofde van verzoekers broer en evenmin over diens gehoor. De commissaris-generaal was ter zitting niet aanwezig om hierover verdere duiding te geven. De commissaris-generaal stelt in haar beslissing louter vast dat aan verzoekers broer U. en diens gezin de vluchtelingenstatus werd toegekend, terwijl zij tegelijk oordeelt dat deze erkenning niet automatisch kan doorwerken in hoofde van verzoeker, zonder evenwel nadere toelichting te verschaffen over de concrete grondslag en draagwijdte van deze erkenning in het licht van verzoekers persoonlijke situatie.

Zonder nader onderzoek en zonder enige concrete verduidelijking omtrent de erkenningsbeslissing in hoofde van verzoekers broer kan geen abstractie gemaakt worden van diens erkenning en de redenen voor vervolging, nu *in casu* niet uitgesloten kan worden dat verzoeker wegens zijn familiale band met deze erkende persoon zelf vervolging of ernstige schade riskeert.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan de Raad in deze stand van het geding zonder nader onderzoek en bij gebrek aan kennis van essentiële elementen de commissaris-generaal niet bijtreden in het oordeel dat de erkenning van verzoekers broer niets kan wijzigen aan de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing.

Hierbij dient nog aangestipt dat het onderzoek naar verzoekers vrees voor vervolging tevens een toekomstgerichte beoordeling impliceert. Zelfs indien een afwezigheid van vervolging vóór het vertrek zou kunnen vastgesteld worden, sluit dergelijk gegeven het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer van verzoeker geenszins uit, te meer gelet op de machtsovername door de taliban in 2021 en de actuele beschikbare landeninformatie.

4.4. Uit dit alles volgt dat de Raad op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze kan evalueren in het kader van een devolutief beroep.

4.5. Rekening houdend met wat voorafgaat, alsook met het gegeven dat hij niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

4.6. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet en artikel 39/76, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4.7. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 februari 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf februari tweeduizend zesentwintig door:

I. FLORIO, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO